

KISS BENEDEK

Szól a vekker

*Későn feküdtem, sok a munkám,
s mint a hirtelen-záporok cseppje,
a csengetés úgy hull rám
– rám és a csendre.*

*Ámuló, rég-volt gyermek-ébredések
kakasok, madár-sípok jelére!
kisgatyás udvarra-futások,
éber álomtalanság
harmatcsillogás-kékje!
amint a csöpp emberkéké
nagyosan,
szétvetett lábbal állnak,
vizeletük szivárványsugárban
csobog, s mint arany gyújtózsínór:
robbanás-felhőt kavar a hamurakásban,
s a hamu pezsegve, habot izzadva forr,
s igyekeznek máris eloldalogni:
nehogy le kelljen feküdni még!*

*Elhamvadt gyermek-ébredések –
de rég volt, jaj de rég!
Hajnali ébredések:
mért hervadtok el, mikor még
nem tudjuk,
mit jelent
az éber álomtalanság harmatcsillogás-kékje,
kisgatyás udvarra-futások
boldog-ámuló Nap-tehén-lesése,
nem bódít ágyba fáradtság,
vagy csak egy asztalra bukott kézre...*

Hogy hallgatok

*Sebes és gyenge a szám a szóra,
de nézzétek meg a szemeimet:
távolságok ívén fent vércseszemek,
bagolyszemek, az estét színekre bontók,
habos szájú vadak dülledt szeme,
kérődző tehenek szemgolyójába tömörült béke,
öszönök indáin virágzó harag, szelídség.*

*Utálom a fegyelem szögletes giccs-szobrait,
karácsonyfadíszek simaságát,
készülő csókók merevségét,
a félmondattá szerényült gondolatot.*

*Bocsássatok meg, ha hallgatok,
sebes és gyenge a szám a szóra.
De kérdezzétek a szemeimet!*

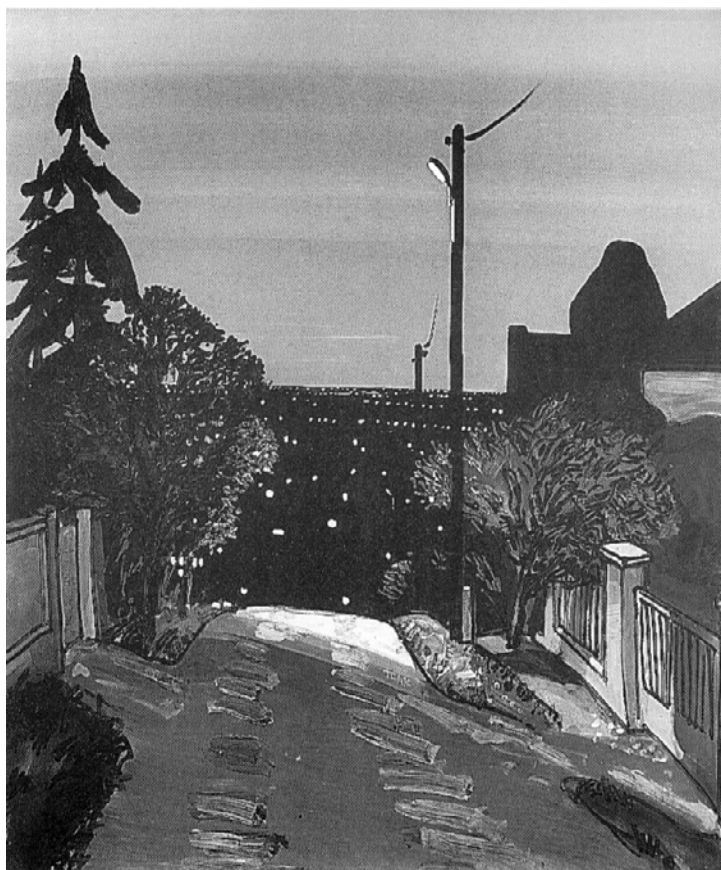
Gyümölcsajtó

*Miska bácsi, az öreg csósz,
künn lakott a szőlőhegyen,
pipázgatott, szőrös arcán
pajzán jókedv és fegyelem
bújt meg a ráncok árkában.*

*Kódorgott a tókéék között,
kezeiben szép fényes botja,
s útjában az egész környék
vadóc-fáit beajtotta:
ismert minden fát és bokrot.*

*Tudta, hol a legjobb alma
s melyik a legszebb cseresznye,
s a kis vadóc-hajtásokat
ojtogatta-szemezgette,
s várta első termésüket.*

*S Miska bácsi, az öreg csász,
meghalt künn a szőlők hegyén;
ojtogatott-szemezgetett:
most varangyos föld ül szivén –
de a fái virágoznak!*

TENK LÁSZLÓ: ... ÉS LENT A VÁROS